

جنون در خدمت جنایت

• حمله به کشتی های حامل کمک های انسان دوستانه به رغم تمام توجیهات غیرمنطقی که تل آویو در خصوص امکان رساندن اسلحه و ملزومات مورد استفاده ی تروریست ها در حاشیه ی این کمک رسانی کرد، جهانیان را بیش از پیش متقاعد نمود که هدف اصلی محاصره غزه مجازات مردم این منطقه و ایجاد زمین سوخته بوده است. از این پس جامعه جهانی و دولت ها به اجبار نگاه خود را نسبت به محاصره مرگبار غزه تا حدود زیادی تغییر خواهد داد ...

اخبار روز: www.akhbar-rooz.com

حمله جنون آمیز کماندوهای ارتش اسرائیل به کاروان کمک های انسان دوستانه برای مردم غزه در سپیده دم روز دوشنبه ۳۱ ماه مه، بدون شک در تاریخ جنایات بشری ثبت خواهد شد. هیچ توجیه و منطقی نخواهد توانست ماهیت این اقدام خلاف قوانین بین المللی و حقوق بشری را کم رنگ یا تبعات منفی آن را برای دولت تل آویو از بین ببرد. حرکت ۶ کشتی حامل کمک های انسان دوستانه با شرکت ۷۰۰ فعال سیاسی، حقوق بشری، روزنامه نگار، نهادهای خیریه و نمایندگان پارلمانی حامی صلح از کشورهای مختلف از مبداء ترکیه به مقصد غزه تحت هیچ شرایط و ضوابط حقوقی در زمره ی اقدامات خصمانه و نقض کننده ی قوانین بین المللی نبوده است که عکس العملی خوشونتبار را، آن هم در آب های بین المللی، به دنبال داشته باشد. کشته شدن حداقل ۹ تن و زخمی شدن بیش از ۴۸ تن از سرنشینان کشتی "ماوی مرمره" توسط کماندوهای اسرائیلی که بیشتر از اتباع کشور ترکیه بوده اند، زخمی خواهد بود بر پیکر جامعه جهانی و تلاش های انسان دوستانه که در عرف بین المللی همواره محترم فرض شده است. سببیت این اقدام آن چنان قبیح تلقی گردید که در کمتر از چند ساعت وجدان عمومی، جامعه بین المللی، دولت ها، نهادهای مدنی، افکار عمومی و شخصیت های

مطرح سیاسی - اجتماعی جهان را برانگیخت. بلافاصله در شامگاه همین روز نشست اضطراری شورای امنیت به دعوت ترکیه برگزار شد و در جریان سخنان نمایندگان ۱۵ کشور عضو، اکثریت قریب به اتفاق آنان با اظهار نارضایتی عمیق از این اقدام اسرائیل، خواهان پایان محاصره ۳ ساله ی نوار غزه شدند. هر چند که بعد از ۱۰ ساعت رایزنی که جلسه را به سپیده دم سه شنبه کشاند، هیچ قطعنامه یی صادر نشد ولی شورای امنیت با صدور بیانیه یی که از سوی رئیس صادر شد حمله مرگباری که منجر به تلفات غیرنظامیان گردید را محکوم کرده و خواستار تشکیل "کمیسیون تحقیق بین المللی" جهت بررسی موضوع شد. محکومیت رژیم تل آویو از سوی جامعه جهانی و حتی متحدین این کشور می تواند موجب انزوای بیشتر آنان در عرصه بین المللی شده و در روابط دوجانبه، منطقه یی و بین المللی این کشورها با دولت "بنیامین نتانیاهو" نخست وزیر راستگرای اسرائیل تاثیر منفی بگذارد.

۱ - انزوای بیشتر اسرائیل و شلیک به قلب صلح خاورمیانه: دولت راستگرای تل آویو که در طی یک سال اخیر به واسطه ی سیاست های ضدفلسطینی خود چشم انداز تحقق صلح خاورمیانه را بیش از هر زمان دیگر دست نیافتنی تر کرده بود با این اقدام خود تلاش های جاری را در معرض شکست کامل قرار داده است. دولت "باراک اوباما" رئیس جمهوری آمریکا که همواره به عنوان نزدیکترین متحد اسرائیل ایفای نقش کرده است در شرایطی که در راستای سیاست های خاورمیانه یی خویش دستیابی به صلح در خاورمیانه را کلیدواژه حل معضلات کنونی در این منطقه ی بحرانی تلقی می کند، با وضعیت ناخوشایندی روبه رو شده است. اتحادیه اروپایی نیز در شرایط جدید و زیر فشار افکارعمومی و نهادهای حامی صلح، الزاما مجبور به عکس العمل منفی نسبت به دولت نتانیاهو خواهد شد که نشانه های آن در همان روز حادثه در اظهار تاسف شدید و محکومیت این اقدام از جانب رهبران اروپایی بروز یافت. کشورهای میانه رو عرب و دیگر همسایگان اسرائیل در موقعیت جدید زیر فشار افکارعمومی خود برای بقا و حفظ اعتبار به اختیار و اجبار می بایست فاصله ی خویش با تل آویو را پررنگ تر کنند. دولت

خودگردان فلسطینی که شریک اصلی مذاکرات صلح تلقی می شود تحت تاثیر این اقدام خوشونتبار از این پس قادر نخواهد بود به راحتی گذشته در این پروسه مشارکت فعالی داشته باشد. اهمیت این اقدام و ربط آن با مذاکرات صلح می تواند پشت پرده ی تلاش های اخلاگرانه محافل جنگ طلب درون دولت نتانیاهو هم بوده باشد که از این طریق مسیر مذاکرات صلح را با بن بست مواجه کنند.

۲ - توجه بیشتر به ضرورت رفع محاصره نوار غزه: حمله به کشتی های حامل کمک های انسان دوستانه به رغم تمام توجیحات غیرمنطقی که تل آویو در خصوص امکان رساندن اسلحه و ملزومات مورد استفاده ی تروریست ها در حاشیه ی این کمک رسانی کرد، جهانیان را بیش از پیش متقاعد نمود که هدف اصلی محاصره غزه مجازات مردم این منطقه و ایجاد زمین سوخته بوده است. از این پس جامعه جهانی و دولت ها به اجبار نگاه خود را نسبت به محاصره مرگبار غزه تا حدود زیادی تغییر داده و توجه جهانی به وضعیت مصیبت بار این باریکه پرآشوب فراتر از حاکمیت جنبش حماس بر این منطقه نگریسته می شود.

۳ - تغییر راهبردی در مناسبات آنکارا - تل آویو: کشور ترکیه به عنوان یک جامعه در درون خاورمیانه و مسلمان تا به امروز نزدیک ترین روابط سیاسی، اقتصادی و امنیتی را با اسرائیل داشته است. روز دوشنبه پس از وقوع این حمله، دولت آنکارا تمام مانورهای نظامی مشترک و از قبل برنامه ریزی شده را لغو کرده و ضمن محکومیت شدید آن، سفیر خود از تل آویو را به آنکارا فرا خواند. با توجه به سیاست جدید دولت "رجب طیب اردوغان" نخست وزیر اسلامگرای ترکیه جهت نزدیکی بیشتر به کشورهای عرب و مسلمان و اینکه امدادسانی از مبداء این کشور انجام گرفته و بیشترین تلفات نیز از اتباع ترک بوده اند، می توان در انتظار یک تجدیدنظر اساسی و بروز تنش سخت در روابط بین دو کشور بود. این موضوع یک تاثیر تعیین کننده و غیرقابل اجتناب بر روابط حسنه ی دو کشور باقی خواهد گذاشت که اولین پیامد آن محدود شدن فضای حضور تل آویو و به خصوص ارتش آن از جغرافیای پیرامونی می باشد.

۴ - تشدید اختلافات در کابینه ائتلافی اسرائیل: فشار جامعه جهانی بر دولت تقریباً نامتجانس اسرائیل با توجه به اصطکاک‌هایی که متعاقب این اقدام بین تل‌آویو و جامعه بین‌المللی ایجاد می‌شود و قبل از آن نیز در خصوص طرح‌های شهرک‌سازی وجود داشته است، ائتلاف حاکم را با خطر چند دستگی و حتی فروپاشی روبه‌رو می‌کند. هر چند که مسئولیت این اقدام به طور مستقیم متوجه وزارت دفاع که تحت فرمان "ایهود باراک" رهبر حزب کار می‌باشد، قرار دارد، ولی اظهارات صریح یکی از ژنرال‌های بلندپایه اسرائیل مبنی بر اینکه نمی‌داند دستور این حمله توسط چه کسی صادر شده است، نشان می‌دهد که در کابینه نسبت به این موضوع اختلاف و تشتت رای وجود دارد.